

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 276/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

277/2009. (IX. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **kengyeli lakos** panaszos¹ 2009. április 27-én előterjesztett **panaszát** a 2009. szeptember 16-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti XXII. kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem kerül sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos kézzel írt beadványát 2009. április 27-én érkezett a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK), ahonnan azt a panaszos kérelmének megfelelően továbbították a Testülethez. A panaszos sérelmezte, hogy 2009. április 23-án 10 óra 30 perckor hiába jelent meg feljelentésével a – nem nevesített – rendőrkapitányság épületében, az iratot nem tudta átvetetni. Az objektumőr „kikérdezte a beadvány tárgyát s egyéb adatokat”, majd telefonon tájékoztatást kért. (A panaszos megjegyzi, hogy az objektumőr a valóságnak megfelelően adta tovább az őt érintő információkat.) A panaszos hallotta, hogy azt közlik, hogy őt ültessék le, és fél-egy óra múlva tud bemenni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszos szerint „egy dokumentum átvételét megtagadni szabálytalan, majdhogynem bűncselekmény”, főleg hogy valamennyi szükséges adatot és csatolmányt az előkészített iratanyag tartalmazott.

A panaszos kérte az ügy kivizsgálását, külön formanyomtatvány alapján pedig – közelebről – a Testület állásfoglalását.

2) Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Központi Panaszirodának feljegyzése szerint a panaszolt eset a BRFK XXII. Kerületi Rendőrkapitányságon történt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az illetékes rendőrkapitánysághoz, és a tőlük kapott iratokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető válasza szerint a panaszos 2009. április 23-án délelőtt kereste fel kapitányságukat, ahol az objektumőrnek elmondta, hogy feljelentést kíván tenni közlekedési szabálysértési ügyben, az erről készített írásbeli beadványát be kívánja nyújtani. Az objektumőr az ügyeletes tisztnak telefonon jelezte, hogy bejelentő érkezett. Mivel az ügyeletes tisztnél egy másik panaszos volt éppen, az objektumőrt megkérte, hogy ültesse le a panaszost, mert még legalább fél órát várakoznia kell.

A válasz hallatán a panaszos „indulatosan eltávozott az épületből”, egyebet nem közölt, és beadványát nem adta át.

A rendőrkapitány levelében megjegyezte, hogy a kapitányságon az ügyeletes tiszt látja el a panaszok és beadványok felvételét, erre nincs külön munkatárs felvéve, tehát az iratok leadása „kizárólag az ügyeletes tiszt útján lehetséges”. Ugyanis ő az, aki a beadványt tartalmi szempontból ellenőrzi, hiányosság esetén megkísérli a pótlást, és naponta beszámolnak az átvett iratokról.

A kapitányságvezető megállapítása szerint mind az objektumőr, mind az ügyeletes tiszt eljárása szabályszerű volt, őket mulasztás nem terheli.

2) Az ügyeletes tiszt 2009. július 9-én kelt jelentése szerint a panaszolt napra vonatkozóan nem emlékszik, hogy panaszos járt-e a kapitányságon, „de az biztos, hogy szolgálati id[enje] alatt indokolatlanul senkit nem várakoztat[ott] meg”.

A jelentés leírta, hogy az ügyeletes tiszt jogosult a feljelentések, panaszok, beadványok átvételére, amennyiben ezt személyesen kívánja az érintett megtenni. Az átvételt bélyegzővel igazolják, egyúttal átolvassák, áttanulmányozzák.

A jelentést tevő rendőr elképzelhetőnek tartotta, hogy a panaszosnak várakoznia kellett, amíg egy másik ügyféllel nem végzett. Egy ügy elintézése – az esettől függően – jellemzően fél órát vesz igénybe, de lehet egy óra is. Ilyen esetekben azonban a várakozó ügyfelet az objektumőr útján értesíti a várható várakozási időről.

A rendőr megjegyezte, hogy akinek írásbeli beadványa van, annak – több várakozó esetén – nem kell kivárnia a „sor végét”, hanem a folyamatban lévő jegyzőkönyv lezárását követően soron kívül tudja az iratot érkeztetni. A rendőr a jelentés végén leszögezte, hogy mindig udvariasan viselkedik az ügyfelekkel, és erre kéri a szolgálatban lévő más kollégáit is.

3) Az objektumőri szolgálatot ellátó rendőr 2009. július 8-ai jelentése szerint a panaszos a kérdéses napon megjelent a rendőrkapitányságon, és közölte, hogy közlekedési szabálysértési ügyben kíván feljelentést tenni és az általa elkészített beadványát leadni. Ezt az objektumőr jelentette az ügyeletes tisztnak, aki közölte, hogy jelenleg bejelentő van nála, de amint végez, fogadja a panaszost, és átolvassa, majd átveszi beadványát. A telefonon elmondta azt is, hogy kb. fél óra múlva tud foglalkozni a panaszossal.

Az elhangzottakat a jelentést tevő rendőr közölte a panaszossal, aki „felháborodott az ügyintézés időtartamán, majd kijelentette, hogy a beadványát leadja a Teve utcában, és távozott az épületből”.

III.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint az fordulhat a Testülethez, akinek az Rtv. „IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette”.

Az Rtv. a IV. fejezetben rendelkezik arról, hogy a rendőr „köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előljárója utasításainak [...] engedelmeskedni” [11. § (1) bekezdés], továbbá „jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak” [13. § (1) bekezdés], illetve „köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni” [24. § (1) bekezdés].

A panaszolt esetben tehát az objektumőr és az ügyeletes tiszt kötelessége arra terjedt ki, hogy a törvényes előírásoknak megfelelően eljárva a panaszos bejelentését, amit a rendőrség tudomására kívánt hozni, átvegyék, a benyújtáshoz a szükséges segítséget és az elvárható felvilágosítást megadják.

A Testület rendelkezésére bocsátott információk alapján megállapítható, hogy a szükséges segítség és az elvárható felvilágosítás a beadványok intézésére a kapitányságon irányadó rendben úgy biztosított, hogy a segítséget, tájékoztatást egy, erre a feladatra kijelölt személy, az ügyeletes tiszt adja meg.

2) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 82. § (2) bekezdése szerint a „feljelentést [...] szóban vagy írásban bármely személy vagy szerv megteheti. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni.” Ugyanezen szakasz (3) bekezdése rögzíti a feljelentés minimális tartalmi követelményeit, továbbá hogy „[a]mennyiben lehetőség van rá, a bizonyítási eszközöket csatolni kell a feljelentéshez.”

Bár a konkrét esetben nem panaszbeadványt érint az eljárás, a Testület utal arra, hogy az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló – 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerint a „kérelmet a hatósághoz írásban lehet benyújtani, a természetes személy ügyfél azonban kérelmét szóban is előterjesztheti” [34. § (1) bekezdés]. A 37. § (1) bekezdése szerint a „eljáró hatóság a kérelem megérkezését követően haladéktalanul ellenőrzi, hogy a kérelem megfelel-e a [törvényben] foglalt követelményeknek.” A Ket. 38. § (1) bekezdése rögzíti a természetes személy ügyfél azon jogát, hogy az elsőfokú eljárás megindítására irányuló kérelmét az eljárásra hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságnál előterjessze.

Bár a Ket. 13. § (1) bekezdése szerint a „törvény hatálya nem terjed ki a szabálysértési eljárásra”, a rendőrkapitány által ismertetett eljárási rendnek nyilvánvalóan tekintettel kell lennie a Ket. szerinti szabályozásra, miszerint a természetes személy panaszosnak lehetővé kell tenni, hogy szóban előadja kérelmét. A fentiek szerint nem követelmény, hogy a Ket. 37. § (1) bekezdésében foglalt ellenőrzési kötelezettség az átvételhez, illetve a jegyzőkönyvbe foglaláshoz időben közvetlenül kapcsolódjon. Összességében azonban a Testület állásfoglalása szerint ésszerű a rendőrkapitányságon bevett gyakorlat, miszerint egységes ügyintézési rendben fogadják a beadványokat, és azokat egy, külön erre kijelölt személy tartalmilag megvizsgálja. Ebben az eljárásban jól érvényesíthető a Ket. 34. § (5) bekezdésében foglalt azon szabály, hogy a kérelmet annak tartalma alapján kell elbírálni, és az ügyfélnek közvetlenül feltett kérdések adott esetben tisztázhatják az esetleges ellentmondásokat vagy félreértéseket.

3) A panaszos azt kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy komplett irattal jelent meg, azt közölték vele, hogy várakoznia kell. A rendőri előadások szerint azonban ennek közlését követően elhagyta az épületet anélkül, hogy átadta volna a feljelentést.

A Testület egyrésztől leszögezi, hogy az írt várakozási idő a kérelmek szóbeli előadására nem tekinthető eltúlzottnak. A rendőri jelentésekből pedig az tűnik ki, hogy a várakozási idő közlését követően a panaszos nem kísérelte meg az irattal átadni – vagyis soron kívül érkeztetni, az ismertetett vizsgálat mellőzésével. Ehelyett az anyagot – és panaszát – a BRFK központi épületében nyújtotta be.

Fentiekre tekintettel, bár a beadvány kezelése érintette a panaszos kérelem előterjesztés való jogát (Alkotmány 64. §), a Testület alapjogsérelmet nem állapított meg.

IV.

Az ismertetett okokból a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület